

INFORMATION SERVICE

39 VICTORIA STREET,
LONDON, S.W.1

ELS BORBONS CONTRA ELS CATALANS.

Els Borbons són els reis que han dirigit la formació de l'Estat Espanyol unitari i centralitzat sota l'hegemonia de Castella. Són ells els que han dirigit la política castellana contra les nacions perifèriques, especialment contra els bascs i els catalans. El Franquisme no és sino la continuació en forma més radical i violenta de la política del nacionalisme castellà reaccionari menada pels Borbons des de Felip V a Alfons XIII. Els Borbons representen a l'ensem l'anti-Catalunya i l'anti-democràcia.

Tenim recollits molts documents per a publicar un dia, que esperem no trigarà, un "Doçier Borbó". Avui ens limitem a publicar-ne uns quants, esperant recordar fets avui ja per molts oblidats. Potser no hi ha poble que ignori tant la seva pròpia història com el poble català, especialment la història moderna. Per això des de començaments del segle passat, en lloc de seguir la línia ascendent de la nostra Renaixença Nacional, ens entestem en barrejar-nos en el daltabaix espanyol sense parar esment en les forces que hi topen cegament, que han causat la decadència d'Espanya i que porten irremediablement a la seva desintegració i enfonsada final. Barrejats en aquesta política espanyola anem caient a tomballons i som arrossegats a l'abim sense fer res per a salvar Catalunya. Macià ha estat l'únic català modern que ha encarnat a l'ensem l'esperit democràtic del nostre poble i l'instint de conservació aspirant a la independència. Catalunya ha estat la gran víctima de la IV Guerra Civil Espanyola.

La IV Guerra Civil Espanyola fou un afer castellà contra bascs i catalans. Els catalans sols mai no ens haguérem matat entre nosaltres com els castellans reaccionaris ens feren fer. No oblidem que un gran poeta andalús, Machado, en referir-se a Castella va escriure els vers famosos "...vaga por sus campos la sombra de Caín!"

Si el pla d'En Macià d'erigir Catalunya en Estat Català independent hagués estat realitzat la tragèdia de 1936-39, que encara dura, hauria estat evitada al poble català. Macià, que havia estat qualificat de visionari pels nostres polítics que es creien "realistes i pràctics", ha estat l'únic català modern que en voler la nostra independència nacional ha tingut una visió clara i real de la situació d'Espanya i de Catalunya, visió que portà a la pràctica, desgraciadament per breu temps. ENS CAL RETORNAR A MACIÀ.

Mentrestant els polítics "realistes i pràctics" llençaven Catalunya a l'aventura quixotesca de l'Espanya Gran o a la perillosa il·lusion de "Catalunya baluard de la República". No és la missió de Catalunya fer l'Espanya gran, ja farà prou si és baluard d'ella mateixa.

Avui que desgraciadament no tenim un Macià, en comptes d'aprendre la lliçó i escarmentar, hi ha catalans, que encegats per llur egoisme i per llurs interessos materials, esperen com a única sortida del desastre franquista la restauració d'una Monarquia dels Borbons que s'assembli com més millor al franquisme. Aquests catalans preparen un altre enfrontament de Catalunya amb els seus enemics tradicionals. Així Catalunya tornarà a ésser la víctima de les futures convulsions de Castella, tal com ho ha estat de les passades.

Entrat ja el món en la darrera meitat del segle XX, ni des del punt de vista nacional, ni del social, ni del polític, els Borbons no poden ésser cap solució per als catalans. La única salvació dels catalans és la clarament vista per Macià, la independència i la República Federal dels Països Catalans, amb un règim democràtic. No res de Borbons. ENS CAL RETORNAR A MACIÀ.